Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 951 van 13 september 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat I. MBOUMENE SONKOUE**
Oscar Van Goidtsnovenlaan 97
1190 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 7 september 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) van 3 september 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gelet op boek 2, titel 3, hoofdstuk 2 van de RvV-wet.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE WILDE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MBOUMENE SONKOUE die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 10 november 2022 wordt verzoekende partij aangetroffen in illegaal verblijf. Op dezelfde dag wordt besloten tot terugdrijving en wordt eveneens besloten tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

1.2 Op 24 augustus 2026 wordt verzoekende partij staande gehouden naar aanleiding van een betrapping op heterdaad op feiten van slagen en verwondingen.

1.3 Op dezelfde dag wordt zij gehoord door de diensten van PZ Polbruno en wordt zij overgebracht naar het gesloten centrum 127*bis*.

1.4 Op 24 augustus 2026 wordt ten aanzien van verzoekende partij besloten tot een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*). Tegen deze beslissing tekent verzoekende partij hoger beroep aan bij verzoekschrift van enerzijds 29 augustus 2026 en anderzijds 1 september 2026. Beide vorderingen worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen in de arresten RvV 352.548 en RvV 352.601 van respectievelijk 3 en 4 september 2026.

1.5 Op 2 september 2026 legt verzoekende partij opnieuw een verzoekschrift neer ter griffie waarmee zij de nietigverklaring vordert van het bevel om het grondgebied te verlaten met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) van 24 augustus 2026.

1.6 Op 3 september 2026 wordt ten aanzien van verzoekende partij opnieuw besloten tot een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*). Dit is de thans bestreden beslissing die als volgt wordt gemotiveerd:

"*Koninkrijk België*

Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken
Dienst Vreemdelingenzaken
Ref.: (…)
BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING
Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ Polbruno op 24.08.2026 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.
Bevel om het grondgebied te verlaten
Aan de Heer die verklaart te heten(1):
naam: D. voornaam: S. geboortedatum: (…)1986 geboorteplaats: Skopje nationaliteit: Macedonië (Voorm. Joegoslavische Rep.) In voorkomend geval, alias:
wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.
REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:
Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:
Artikel 7, alinea 1:
 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.
 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;
Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Polbruno op 24.08.2026 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van slagen en verwondingen.
Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.
Betrokkene werd door Duitsland (seiningsnummer: …) ter fine van weigering van toegang gesignaleerd in de staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, hetzij omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij omdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderingsmaatregel die noch ingetrokken noch opgeschort werd en die een verbod van toegang behelst wegens overtreding van de nationale bepalingen inzake de binnenkomst of het verblijf van de vreemdelingen.
Betrokkene verklaart niet in één van de drie landstalen een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Uit het dossier van betrokkene blijkt dat hij een ex-vrouw in België heeft en een minderjarige dochter geboren in 2011. Echter het bestaan van een kind op het grondgebied verhindert de tijdelijke terugkeer van de vader naar zijn land van oorsprong niet, om daar de nodige stappen te vervullen om zijn verblijf te regulariseren. Betrokkene kon de precaire situatie van zijn verblijf niet ontkennen. Het wordt niet betwist dat deze verwijderingsbeslissing een impact heeft op de legaal in België verblijvende minderjarige kinderen. De kinderen hoeven echter niet voor lange tijd gescheiden te zijn van betrokkene. Betrokkene kan immers vanuit het land van herkomst een aanvraag tot gezinshereniging indienen. Betrokkene en zijn kind(eren) kunnen tijdens de tijdelijke scheiding nauw contact onderhouden via moderne communicatiemiddelen. Eventueel kunnen de kinderen betrokkene bezoeken in het land van herkomst. Hierdoor zal de impact van de verwijderingsbeslissing op betrokkene en op zijn kind(eren) beperkt blijven. Tevens wordt niet aangetoond dat er ernstige hinderpalen zijn die beletten dat de kinderen – al dan niet tijdelijk – bij betrokkene in het land van herkomst of elders kunnen verblijven (RVV, arrest nr. 125 119,

30.05.2016)'. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat betrokkene vandaag op dd. 24.08.2026 feiten van openbare orde gepleegd heeft tegenover zijn ex-vrouw en dochter nl. feiten van slagen en verwondingen. Het kan dus niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- *Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.*
- *Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.*

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

X Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Polbruno op 24.08.2026 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van slagen en verwondingen.

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen2 om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene is een bedreiging voor de openbare orde, zie motivatie artikel 74/14, 3° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene beschikt over documenten en heeft de keuze om de grens te kiezen overeenkomstig artikel 28 §1 van de wet van 15/12/1980. De DVZ zal onderzoeken of betrokkene naar de grens van zijn keuze kan worden teruggeleid. Indien niet mogelijk zal onderzocht worden of betrokkene kan teruggeleid worden naar het land waarvoor hij over een document beschikt, nadat het risico op schending van artikel 3 EVRM werd onderzocht. Er zal ter zake een beslissing genomen worden waarbij de grens wordt bepaald en waartegen een schorsend beroep bij de RVV kan ingesteld worden.

De terugleiding naar de grens zal enkel kunnen worden uitgevoerd wanneer de grens is bepaald.

De grens zal worden bepaald in functie van artikel 28 §1 van de wet van 15/12/1980 nadat het risico op schending van artikel 3 EVRM onderzocht werd. Er zal ter zake een beslissing genomen worden waarbij de grens wordt bepaald en waartegen een schorsend beroep bij de RVV kan ingesteld worden.

De terugleiding naar de grens zal enkel kunnen worden uitgevoerd wanneer de grens is bepaald.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Betrokkene is een bedreiging voor de openbare orde, zie motivatie artikel 74/14, 3° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene verklaart hier in België te zijn voor zijn vrouw en kinderen. Volgens onze administratie is betrokkene uit de echt gescheiden Uitspraak door de Rechtbank van Eerste Aanleg van Brussel op 05.11.2013 overgeschreven op 10.02.2014 te Brussel Akte nr : (…)

Echter het bestaan van een kind op het grondgebied verhindert de tijdelijke terugkeer van de vader naar zijn land van oorsprong niet, om daar de nodige stappen te vervullen om zijn verblijf te regulariseren.

Betrokkene kon de precaire situatie van zijn verblijf niet ontkennen. Het wordt niet betwist dat deze verwijderingsbeslissing een impact heeft op de legaal in België verblijvende minderjarige kinderen. De kinderen hoeven echter niet voor lange tijd gescheiden te zijn van betrokkene. Betrokkene kan immers vanuit het land van herkomst een aanvraag tot gezinshereniging indienen.

Betrokkene en zijn kinderen kunnen tijdens de tijdelijke scheiding nauw contact onderhouden via moderne communicatiemiddelen. Eventueel kunnen de kinderen betrokkene bezoeken in het land van herkomst. Hierdoor zal de impact van de verwijderingsbeslissing op betrokkene en op zijn kind(eren) beperkt blijven.
Tevens wordt niet aangetoond dat er ernstige hinderpalen zijn die beletten dat de kinderen – al dan niet tijdelijk – bij betrokkene in het land van herkomst of elders kunnen verblijven (RVV, arrest nr. 125 119, 30.05.2016)'.
Daarnaast dient opgemerkt te worden dat betrokkene vandaag op dd. 24.08.2026 feiten van openbare orde gepleegd heeft tegenover zijn ex-vrouw en dochter nl. feiten van slagen en verwondingen.
Het kan dus niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.
We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoont. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Macedonië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan.
Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.
Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.
Vasthouding
REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:
Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:
Er bestaat een risico op onderduiken:
3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.
Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.
Overeenkomstig artikel 74/28 van de wet van 15 december 1980 kan een vasthoudingsmaatregel alleen genomen worden wanneer wordt geoordeeld dat geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel doeltreffend kan worden toegepast.
In casu wordt een minder dwingende maatregel geacht ondoeltreffend te zijn omdat:
3° Betrokkene vormt een bedreiging voor de openbare orde
Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Polbruno op 24.08.2026 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van slagen en verwondingen.
Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.
Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de betrokkene niet bereid is zich te voegen naar de administratieve beslissingen die ten aanzien van hem zijn genomen, dat hij derhalve het risico loopt zich aan de bevoegde autoriteiten te onttrekken en dat een minder dwingende maatregel van vasthouding in dit geval ondoeltreffend wordt geacht. Bijgevolg moet de betrokkene worden vastgehouden door de Dienst Vreemdelingenzaken.
Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.
In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, (…) administratief deskundige gemachtigde voor de Minister van Asiel en
Migratie,
de Politiecommissaris van PZ Polbruno en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te 127bis
Naam en hoedanigheid, datum en handtekening van de overheid:
(…) administratief deskundige, gemachtigde voor de Minister van Asiel en Migratie (3) Brussel, 03.09.2026".

1.7 Op 4 september 2026 wordt aan de Raad gemeld dat de bijlage 13*septies* van 24 augustus 2026 opgeheven wordt vermits er een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) werd genomen op 3 september 2026.

1.8 Op 7 september 2026 legt verzoekende partij een verzoekschrift neer ter griffie houdende en vordering tot nietigverklaring. Hierdoor wordt de urgente procedure aangevat.

1.9 Op 8 september 2026 wordt aan de Raad gemeld dat de bijlage 13*septies* van 3 september 2026 ingetrokken wordt.

1.10 Op 8 september 2026 wordt vervolgens opnieuw een bevel genomen om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoekende partij en dit opnieuw met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

2. Betreffende de urgente procedure

Verzoekende partij verblijft op heden in het gesloten centrum 127*bis* alwaar zij wordt vastgehouden.

3. Voor wat de ontvankelijkheid betreft

Artikel 2.13 van de RvV-wet bepaalt dat een beroep voor de Raad kan worden gebracht door de persoon die het voorwerp uitmaakt van een beslissing en die doet blijken van een benadeling of van een belang.

Een verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert.

De Raad stelt vast dat op 8 september 2026 door verwerende partij besloten werd de bestreden beslissing van 3 september 2026 (een bijlage 13*septies*) in te trekken wat zij ook uitdrukkelijk schriftelijk bevestigt. Deze beslissing bestaat dan ook niet langer in het rechtsverkeer. In deze omstandigheden komt het de verzoekende partij toe om aan te tonen dat zij actueel nog steeds belang heeft bij een retroactieve vernietiging. In de gewijzigde context komt het derhalve aan de verzoekende partij toe om nader toe te lichten waarin haar actueel belang bij haar beroep nu precies nog bestaat wat zij niet doet (RvS nr. 260.918 van 4 oktober 2024). Ter terechtzitting bevestigt de raadsman van verzoekende partij dat de huidige procedure zonder voorwerp geworden is.

Het wettelijk vereiste belang is niet aangetoond.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk en moet worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

<u>Enig artikel.</u>

De vordering tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op dertien september tweeduizend zesentwintig door:

A. DE WILDE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
E. COCHEZ,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,

E. COCHEZ

A. DE WILDE